

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 130/2021
07.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у правној ствари тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Нада Митровић Ракић, адвокат из ..., против туженог „Друштво за одржавање зграда ДОО Београд“ доо Београд, чији је пуномоћник Ђорђе Симић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Привредног суда у Београду и Основног суда у Смедереву, Судска јединица у Ковину, у седници већа одржаној дана 07.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овој парници **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Основни суд у Смедереву.

Образложење

Тужилац је дана 01.04.2015. године, поднео тужбу Основном суду у Смедереву, ради исплате неизмирених потраживања из радног односа, по основу накнаде за неисплаћене зараде у укупном износу од 1.140.000,00 динара, са законском затезном каматом од дана подношења тужбе до исплате. Основни суд у Смедереву, Судска јединица у Ковину је донео решење П 79/19 од 16.11.2020. године, којим се огласио стварно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и по правноснажности решења, списе предмета доставио Привредном суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду.

Привредни суд у Београду је уз пропратни акт П 1154/21 од 04.03.2021. године, списе предмета доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба надлежности.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности на основу члана 30. става 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр.116/08...88/18) и члана 22. става 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013-УС, 55/2014, 87/2018 и 18/2020), Врховни касациони суд је установио да је за одлучивање у овој парници стварно надлежан Основни суд у Смедереву.

Одредбом члана 25. става 1. тачке 1. Закона о уређењу судова, прописано је да привредни суд у првом степену суди у споровима између домаћих и страних привредних друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти), у споровима који настају између привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности привредних субјеката, као и када је у наведеним споровима једна од странака физичко лице ако је са странком у односу материјалног

-2-

супарничарства. Према одредби члана 25. става 1. тачке 4. истог Закона, привредни суд у првом степену суди између осталог и у споровима поводом реорганизације, судске и доброволне ликвидације и стечаја, осим спорова за утврђење постојања заснивања и престанка радног односа који су покренути пре отварања стечаја.

Према одредби члана 22. става 2. Закона о уређењу судова, основни суд у првом степену суди у грађанско правним споровима, ако за поједине од њих није надлежан други суд, а према ставу 3. истог члана, основни суд у првом степену суди између осталог и о правима, обавезама и одговорностима из радног односа и накнади штете коју запослени претрпи на раду или у вези са радом.

У конкретном предмету води се спор између тужиље као физичког лица, против туженог - привредног субјекта. Решењем Привредног суда у Београду Рео 11/15 од 22.11.2018. године, које је постало правоснажно дана 02.10.2019. године, отворен је поступак стечаја над туженим, потврђено је усвајање унапред припремљеног плана реорганизације (УППР) и стечајни поступак над овим стечајним дужником је обустављен. Стечај над туженим је обустављен применом члана 166. Закона о стечају, а према одредби члана 167. става 4. Закона о стечају правноснажношћу решења о потврђивању усвајања плана реорганизације у стечају, престају све последице отварања стечајног поступка. Зато су у конкретном случају престале све последице отварања стечајног поступка над туженим. Тужбом од 01.04.2015. године, поднетом Основном суду у Смедереву, тужиља је тражила исплату потраживања из радног односа по основу накнаде за неисплаћене зараде у укупном износу од 1.140.000,00 динара, са законском затезном каматом од дана подношења тужбе до исплате.

Дакле, у конкретном случају ради се о потраживању тужиље које је настало након обуставе стечајног поступка над туженим, односно о потраживању које није обухваћено УППР и о спору против послодавца који је активно привредно друштво. Утужено потраживање не произлази из примене плана реорганизације, па се не ради о спору поводом стечаја, нити о спору поводом реорганизације.

Из тих разлога нису испуњени услови из члана 25. става 1. тачке 4. Закона о уређењу судова за надлежност привредног суда, већ је, применом 22. ставова 2. и 3. истог Закона, за суђење у овој правној ствари стварно надлежан Основни суд у Смедереву.

На основу изнетих разлога је применом одредбе члана 22. става 2. Закона о парничном поступку одлучено као у изреци.

**Председник већа – судија
Божидар Вујичић, с.р.**

**За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић**